

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการป้องกันอัคคีภัยของ ร้านอาหาร
รอบ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

Relationship between knowledge, attitude, and behavior of fire prevention
among the restaurants around Huachiew Chalermprakiet University

นิรันดร์กาญจน์ จันทร์* , ภูวดล เทพปรียากุลกาล, ปิยวรรณ กิจจนา, รชต สิงห์สุภาพกุล
คณะสาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

*Email : niranyakarn@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล(เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานะทางการเงิน) ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการป้องกันอัคคีภัยของ ร้านอาหารรอบ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 50 ร้านค้า โดยใช้แบบสอบถาม ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าไคสสแควร์

ผลการศึกษาพบว่า ความรู้และทักษะในการป้องกันอัคคีภัยของ ร้านอาหารรอบ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ อยู่ในระดับดี และพฤติกรรมในการป้องกันอัคคีภัยของ ร้านอาหารรอบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้พบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันอัคคีภัย ความรู้ และทักษะในการป้องกันอัคคีภัยของร้านอาหารรอบ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมในการป้องกันอัคคีภัยของร้านอาหารรอบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ดังนั้น ร้านอาหารควรตระหนักและให้ความสำคัญในการป้องกันและการระงับอัคคีภัย ควรให้ความรู้เรื่องการเพิ่มรายได้ ควบคู่กับการป้องกันอัคคีภัยและตระหนักถึงอันตรายของการเกิดอัคคีภัย ที่ทำให้เกิดทรัพย์สินเสียหาย และทำให้เกิดการบาดเจ็บ และเกิดการสูญเสียชีวิต

คำสำคัญ : การป้องกันอัคคีภัย เจ้าของร้านอาหาร ความรู้ ทักษะ พฤติกรรม

Abstract

This research was a descriptive study that aimed to determine the relationship between the individuals factors (gender, age, educational level, incomes, financial status), knowledge, attitude and the fire prevention behavior of restaurants around Huachiew Chalermprakiet University. The research subjects were 50 owners of the restaurants. The questionnaires were applied for data collection. The statistical analysis was conducted by using percentage, mean, and the Chi-square at the statistical significant level of alpha 0.05.

The results showed that knowledge and attitude of fire prevention of restaurants around Huachiew Chalermprakiet University were in good level whereas the behavior of fire prevention of

restaurants around Huachiew Chalermprakiet University was at moderate level. The results revealed that incomes had a significant association with behaviors of fire prevention. However, the knowledge and attitude in fire prevention of restaurants around Huachiew Chalermprakiet University had no relationship with the behavior of fire prevention of restaurants around Huachiew Chalermprakiet University. Therefore, the restaurants should concern in the importance of fire prevention and suppression. The training of increasing their incomes together with the knowledge of fire prevention and the dangers of fire should be done in order to recognize that fire may cause of property damage, injury and loss.

Keywords : Fire prevention, restaurant owner, knowledge, attitude, behavior

บทนำ (Introduction)

สถานการณ์ปัจจุบันเหตุอัคคีภัยหรือเพลิงไหม้เป็นภัยที่ใกล้ตัว สามารถเกิดขึ้นได้ง่ายและลุกลามได้อย่างรวดเร็วทั่วทุกที่ที่มีเชื้อเพลิงสามารถติดไฟได้ถ้าไม่มีการตรวจสอบอย่างทั่วถึงทำให้เกิดความเสียหาย ซึ่งเป็นผลกระทบโดยตรงที่จะเกิดขึ้นในทันทีที่เกิดอัคคีภัย ความเสียหายต่อร่างกายและชีวิต เช่น ทำให้เกิดการบาดเจ็บและสูญเสียชีวิต ในบางครั้งอาจจะไม่มีผู้เสียชีวิตแต่อย่างน้อยอัคคีภัยที่เกิดขึ้นก็ทำความเสียหายต่อทรัพย์สิน ที่อยู่อาศัย ที่ทำกิน อันจะส่งผลกระทบต่อไปถึงสภาพการดำเนินชีวิตที่ต้องลำบากขึ้น เมื่อไม่สามารถระงับเหตุหรือควบคุมเพลิงไหม้ส่งผลทำให้เกิดเหตุการณ์ที่ร้ายแรง และลุกลามในบริเวณใกล้เคียงได้ทุกเมื่อ อัคคีภัยเป็นภัยใกล้ตัวที่เกิดขึ้นมีความสูญเสียต่อชีวิตทรัพย์สินและระบบเศรษฐกิจ

สาเหตุต้นเพลิงมักมาจากความประมาทที่ปล่อยปละละเลยและไม่รอบคอบ เช่น ไฟฟ้าลัดวงจร เปิดเตาแก๊สทิ้งไว้ ใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าที่ไม่ได้มาตรฐาน ขาดความระมัดระวังการใช้ไฟและความร้อน เช่น ความร้อนจากอุปกรณ์ไฟฟ้า การเชื่อมตัด เตเผา เป็นต้น (สุทธิชัย สายเย็น และชัชชนันท์ ลีระเดมพงษ์, 2565) ทำให้แหล่งกำเนิดความร้อนนั้นไปสัมผัสกับเชื้อเพลิงในสภาพที่เหมาะสม ก็จะเป็นสาเหตุของอัคคีภัยได้ ตัวอย่าง เช่น การที่สะเก็ดไฟจากการเชื่อมติดด้วยไฟฟ้า หรือก๊าซไปตกลงในบริเวณที่มีกองเศษไม้หรือผ้าทำให้เกิดการลุกไหม้เกิดอัคคีภัย สภาพบรรยากาศมีสิ่งปนเปื้อนก่อให้เกิดการระเบิดได้ อีกทั้งผู้ที่เปิดร้านอาหารส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหาเช้ากินค่ำ จึงขาดโอกาสในการเข้ารับการอบรมด้านการป้องกันและระงับอัคคีภัยจากภาครัฐหรือเอกชนที่เข้ามาให้ความรู้ในพื้นที่ ทำให้เมื่อเกิดอัคคีภัยขึ้น แผนการดับเพลิงขั้นต้นหรือแผนการอพยพหนีไฟจึงยังไม่เป็นผลเท่าที่ควร

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการป้องกันการเกิดอัคคีภัยของร้านอาหารรอบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ด้วยข้อมูลเหตุปัจจัยความเสี่ยงดังกล่าวยังไม่มีการศึกษาหรือประเมินระดับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมซึ่งมีผลต่อการจัดร้านหรือสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่สำคัญมีความปลอดภัยต่อนักศึกษา ผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะทำการศึกษาระดับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการป้องกันการเกิดอัคคีภัยของร้านอาหารรอบ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ รวมทั้งการจัดสิ่งแวดล้อมภายในร้านเพื่อลดการเกิดอัคคีภัย การเก็บสิ่งของแยกประเภทสิ่งของที่อาจเป็นเชื้อเพลิงได้ เพื่อป้องกันอัคคีภัย การคัดแยกขยะของร้านอาหาร โดยคาดว่าผลที่

ได้จะทำให้เกิดการนำไปพัฒนาถ่ายทอดหรือช่วยป้องกันการเกิดอัคคีภัย เพื่อเพิ่มความปลอดภัยให้นักศึกษาและชาวบ้านที่ใช้บริการร้านอาหารบริเวณรอบ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

จากการสังเกตการใช้ชีวิตของนักศึกษาส่วนใหญ่ที่อยู่หอพักภายนอกมหาวิทยาลัย มักจะซื้ออาหารรับประทาน โดยการซื้อแล้วนั่งทานในร้าน ซึ่งมีโอกาสสัมผัสความเสี่ยงมากกว่าเพราะต้องใช้ระยะเวลาอยู่ที่ร้านนานกว่าร้านที่ไม่มีที่นั่งทานอาหารในร้าน เพราะร้านที่ไม่มีที่นั่งทานอาหารในร้านนักศึกษานักศึกษาใช้ระยะเวลาอยู่ที่ร้านน้อยกว่าเลยมีโอกาสสัมผัสความเสี่ยงน้อยกว่าคนที่นั่งทานในร้าน จากการเดินสำรวจเบื้องต้นพบว่าร้านอาหารมีลักษณะหลากหลาย ความรู้ของผู้ประกอบกิจการแตกต่างกันอาจทำให้มีผลในการป้องกันอัคคีภัยแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการศึกษา ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมในการป้องกันการเกิดอัคคีภัยของร้านอาหารรอบ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมในการป้องกันอัคคีภัยของร้านอาหารรอบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และทัศนคติ กับพฤติกรรมในการป้องกันอัคคีภัยของร้านอาหารรอบ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ระเบียบวิธีวิจัย (Method)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ศึกษาร้านอาหารรอบ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในซอยมณฑลนาตลอดทั้งซอย เนื่องจากเป็นซอยที่มีหอพักนักศึกษายูหนาแน่นที่สุด โดยสุ่มสำรวจเฉพาะร้านอาหารที่มีการนั่งทานซึ่งมีจำนวนที่นั่งอย่างน้อยที่สุด 4 ที่นั่ง โดยใช้สูตรอย่างง่ายของยามาเน่ ซึ่งได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างของร้านอาหาร รวมทั้งสิ้น 45 ร้านอาหาร และเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อกันข้อมูลสูญหายและไม่ครบถ้วน 10 % เพิ่มเติมอีก 5 ร้านอาหาร รวมทั้งสิ้น 50 ร้านอาหาร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยได้เค้าโครงจากงานวิจัยที่ได้ทบทวนซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามวัดความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมของร้านอาหาร นำสอบถามที่ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามและทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ในกลุ่มร้านอาหารที่มีการนั่งทานที่ร้านอาหารและนำผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงแบบสอบถามขั้นสุดท้ายเพื่อตรวจสอบจนอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach Alpha มากกว่า 0.7 ก่อนนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เตรียมแบบสอบถามและผู้ช่วยวิจัยเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้การป้องกันอัคคีภัย

ส่วนที่ 3 ข้อมูลทัศนคติการป้องกันอัคคีภัย

ส่วนที่ 4 ข้อมูลพฤติกรรมการป้องกันอัคคีภัยและข้อมูลการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในร้านอาหาร

3. นำแบบสอบถาม ที่จัดเก็บได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องเพื่อนำมาบันทึกผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติในการวิเคราะห์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำข้อมูลแบบสอบถามไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสถิติ ดังนี้ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สถิติอนุมาน (Inferential statistics) หาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมการป้องกันอัคคีภัยของร้านอาหาร โดยใช้ไคสแควร์ (Chi-square)

ผลการศึกษา (Result)

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน สถานะการเงิน กับพฤติกรรมการป้องกันและระงับอัคคีภัยของร้านอาหารรอบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า รายได้เป็นปัจจัยส่วนบุคคลเพียงปัจจัยเดียวที่มีค่าระดับนัยสำคัญของการทดสอบ (p-value) เท่ากับ 0.041 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับพฤติกรรมการป้องกันและระงับอัคคีภัยของร้านอาหารรอบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ปัจจัยส่วนบุคคล	พฤติกรรมการป้องกันและระงับอัคคีภัย		รวม	χ^2	p-value
	ระดับ 2 มีพฤติกรรม อยู่ในระดับ ปานกลาง	ระดับ 3 มีพฤติกรรมอยู่ใน ระดับที่ดี			
เพศ					
-ชาย	15	7	22	1.00*	0.804
-หญิง	20	8	28		
อายุ					
-อายุมากกว่าหรือเท่ากับ 40 ปี	26	10	36	0.733*	0.582
-อายุน้อยกว่า 40 ปี	9	5	14		
ระดับการศึกษา					

ปัจจัยส่วนบุคคล	พฤติกรรมการป้องกันและระดับ อัคคีภัย		รวม	χ^2	p-value
	ระดับ 2	ระดับ 3			
	มีพฤติกรรม อยู่ในระดับ ปานกลาง	มีพฤติกรรมอยู่ใน ระดับที่ดี			
ระดับการศึกษาน้อยกว่ามัธยมศึกษา ตอนต้นหรือเทียบเท่า	7	3	10	0.493*	0.484
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ เทียบเท่า	10	2	12		
ระดับการศึกษาเท่ากับปริญญาตรีหรือ เทียบเท่า	18	10	28		
รายได้ต่อเดือน				0.075	0.041
-น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50,000บาท	34	12	46		
-มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	1	3	4		
สถานะการเงิน				0.533*	0.484
-รายรับน้อยกว่ารายจ่ายมีหนี้สิน	3	3	6		
-รายรับเท่ากับรายจ่าย	10	3	13		
-รายรับมากกว่ารายจ่าย	22	9	31		
รวม				2.834	2.395

หมายเหตุ : * ค่า Fisher's exact test

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความรู้ และทัศนคติต่อพฤติกรรมการป้องกันและระดับอัคคีภัยของ
ร้านอาหารรอบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยผลการทดสอบค่าความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
พบว่า ความรู้ และทัศนคติไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติต่อพฤติกรรมการป้องกันและระดับอัคคีภัยของร้านอาหารรอบ
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ของความรู้ และทัศนคติต่อพฤติกรรมการป้องกันและระงับอัคคีภัย

ปัจจัย	พฤติกรรมการป้องกันและระงับอัคคีภัย		รวม	χ^2	p-value
	ระดับ 2	ระดับ 3			
	มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง	มีพฤติกรรมอยู่ในระดับดี			
ความรู้ดี	11	3	14	0.507*	0.409
ความรู้ปานกลาง	24	12	36		
ความรู้ต่ำ	-	-	-		
รวม	35	15	50		
ทัศนคติดี	30	15	45	0.305*	0.123
ทัศนคติปานกลาง	5	0	5		
ทัศนคติต่ำ	-	-	-		
รวม	35	15	50		

หมายเหตุ : * ค่า Fisher's exact test

สรุปผล (Conclusion)

สรุปผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการป้องกันอัคคีภัยของร้านอาหารรอบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้ดังนี้

1. ความรู้ในการป้องกันและระงับอัคคีภัยของร้านอาหารรอบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติอยู่ในระดับดี
2. ทัศนคติในการป้องกันและระงับอัคคีภัยของร้านอาหารรอบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติอยู่ในระดับดี
3. พฤติกรรมในการป้องกันและระงับอัคคีภัยของร้านอาหารรอบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติอยู่ในระดับปานกลาง

โดยพบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันอัคคีภัย และพบว่า ความรู้และทัศนคติในการป้องกันอัคคีภัยของร้านอาหารรอบ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันอัคคีภัยของร้านอาหารรอบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

วิจารณ์ผล (Discussion)

จากผลการศึกษา ปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานะทางการเงิน) มีความสัมพันธ์กับความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมในการป้องกันการเกิดอัคคีภัยของร้านอาหารรอบ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันและระงับอัคคีภัย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (กรทิพย์ ศรีพรม.2552) ในเรื่องการศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัยของพนักงานร้านอาหารและ

เครื่องดื่มในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งพฤติกรรมการป้องกันการเกิดอหิวาต์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพศ เพราะพฤติกรรมที่เพศชายและเพศหญิงแสดงออกมาแต่ละคนจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป เนื่องจากมีความรู้และประสบการณ์ไม่เท่ากัน

ผลการวิจัยยังพบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและระงับอหิวาต์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (กรทิพย์ ศรีพรหม.2552) ในเรื่องการศึกษาาระดับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและระงับอหิวาต์ของพนักงานร้านอาหารและเครื่องดื่มในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งพฤติกรรมการป้องกันการเกิดอหิวาต์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับอายุ อาจจะขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนอื่นๆ เช่น รายได้ เป็นต้น

ส่วนระดับการศึกษา พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและระงับอหิวาต์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (กรทิพย์ ศรีพรหม.2552) ในเรื่องการศึกษาาระดับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและระงับอหิวาต์ของพนักงานร้านอาหารและเครื่องดื่มในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันและระงับอหิวาต์ ผลที่ได้คือ คนที่มีการศึกษาสูงส่วนใหญ่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับรายได้ต่อเดือน พบว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและระงับอหิวาต์ โดยร้านอาหารที่มีรายได้ต่อเดือนสูงอาจมีผลสนับสนุนให้มิงงบประมาณทำให้มีพฤติกรรมการป้องกันอหิวาต์ที่ดี เพราะ มีงบประมาณในการซ่อมแซมและปรับปรุงร้านอาหารให้ไม่เสี่ยงต่อการเกิดอหิวาต์ ดังนั้น จึงควรมีการให้คำแนะนำในการพัฒนาด้านปรับปรุงการขยาย เพื่อเพิ่มรายได้ และการจัดทำบัญชี เพื่อเสริมให้มีความตระหนักและส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันและระงับอหิวาต์ให้มากขึ้น

สำหรับผลการศึกษาด้านความรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันอหิวาต์ของร้านอาหารรอบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติในการป้องกันอหิวาต์นั้น พบว่า ความรู้ในการป้องกันและระงับอหิวาต์ของร้านอาหารรอบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า ร้านอาหารมีความรู้ในการป้องกันและระงับอหิวาต์อยู่ในระดับดี และหากพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่าส่วนใหญ่ร้านอาหารมีความรู้ในระดับที่ดี แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและระงับอหิวาต์ของร้านอาหารรอบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ (โนรี สุขนิยม.2557) ในเรื่องความรู้และทัศนคติของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจากอหิวาต์ในเขตเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ โดยส่วนใหญ่มีความเข้าใจผิดว่า เมื่อเกิดเพลิงไหม้ท่านควรวิ่งฝ่าควันออกไปให้เร็วที่สุด

นอกจากนี้ผลการศึกษาด้านทัศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันอหิวาต์ของร้านอาหารรอบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติในการป้องกันอหิวาต์นั้น พบว่า ทัศนคติไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและระงับอหิวาต์ และจากผลการวิจัยพบว่า ร้านค้ามีทัศนคติการป้องกันและระงับอหิวาต์ของร้านอาหารรอบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติอยู่ในระดับดี ซึ่งผลทดสอบค่าไคสสแควร์ (chi-square test) มีค่า p-value = 0.123 แสดงว่า ทัศนคติในการป้องกันและระงับอหิวาต์ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและระงับอหิวาต์ของร้านอาหารรอบมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติแต่อย่างใด

เอกสารอ้างอิง (Reference)

- กรทิพย์ ศรีพรมและคณะ (2552) ในเรื่องการศึกษาในระดับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัยของพนักงานร้านอาหารและเครื่องดื่มในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งพฤติกรรมกรรมการป้องกันการเกิดอัคคีภัย
- เกษม วัฒนชัย. (2544). “นโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ”
- คมชัดลึก (2565). ออนไลน์ แหล่งที่มา "ไฟไหม้" ร้านอาหารย่านแพรงษา ช่วงกลางดึก คาดสาเหตุไฟฟ้าลัดวงจร (komchadluek.net)
- เฉลิมพล ต้นสกุล (2541: 6). พฤติกรรมศาสตร์สาธารณสุข. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ. เชิดศักดิ์ ไชวสิทธิ์ (2536:20). แหล่งที่มา
http://www.researchsystem.siam.edu/images/coop_HT/159/The_attitude_of_consumers_when_ordering_pizza_and_home_delivery/06_ch2.pdf
- ณัฐนิชา สามิตร (2563). การจำลองพลศาสตร์อัคคีภัยและการอพยพหนีไฟของอาคารผลิตลูกหมากรถยนต์เดลิเวียส์ (2564) ออนไลน์ แหล่งที่มา <https://www.dailynews.co.th/news/133630/>
- นิวส์มอนิเตอร์(2560) ออนไลน์ แหล่งที่มา https://www.matichon.co.th/newmonitor/news_760605
- โนรี สุขนิยม (2557) ในเรื่องความรู้และทัศนคติของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจากอัคคีภัยในเขตเทศบาลเมืองปากน้ำสมุทรปราการ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ
- ประพันธ์ ผาสุขยัต (2550: 36) ปัญญาญาณ : การรู้อยู่นอกเหนือเหตุผล. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์ Freemind.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ และสรวง สุวรรณ. (2526). พฤติกรรมศาสตร์พฤติกรรมสุขภาพและสุขศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะสาธารณสุขศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2542). การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ยุวดี กวาดระกุล (2009). ออนไลน์ แหล่งที่มา http://rmupt-environment.blogspot.com/2009/08/blog-post_20.html
- ศศิวัฒน์ เดชอดุลย์สัตยา (2561 25-27) จากการศึกษาความพร้อมในการป้องกันและบรรเทาอัคคีภัย ของบริษัท ลินเด้ (ประเทศไทย)จำกัด อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา : วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรีสมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยการทำงาน (ประเทศไทย)ในพระราชูปถัมภ์ฯ) เรื่อง หลักการจัดทำแผนและป้องกันระงับอัคคีภัยในสถานประกอบกิจการตามกฎหมายกระทรวง(เอกสารอบรม)
- สุทธิชัย สายเย็น และชัชพันธ์ ลิระเต็มพงษ์ (2565). ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของพนักงานศูนย์การค้าเซ็นทรัลเวิลด์ต่อการฝึกซ้อมดับเพลิงขั้นต้น 40 เปอร์เซ็นต์.วารสารวิจัยวิชาการ ปีที่ 5 ฉบับที่ 1.อัญชลี โอ่งเจริญ. ออนไลน์ แหล่งที่มา <https://sites.google.com/site/thwachchay14/prapheth-khxng-khwam-ru>

Davenport & Prusak. (1998). Working Knowledge: How Organizations Managewhat They Know.
Organizational learning

Kendler. (1963: 572). Attitude. Retrieved October 13, 2006, from URL:

<http://sarawud.wordpress.com/2006/10/13/Safesiri>. Online (<https://www.safesiri.com/fire-component/>)

Schermerhorn, John R., Hunt, James G., (2000) Organizational behavior (7 th John Wiley and Sons. ed.)

New York:Tiwana, Armit. (2002). The Knowledge Management Toolkit: Practical techniques for Building a Knowledge Management System. 2 nd. ed. NJ: Prentice Hall.

